

צלי רשף:

„הפעם היתה המטרה להביא מסר למקומיים!“

כשהסתבר לי שאני לא היחידה שלא הבנה מדוע הפגנה נגד הכיבוש נערכת בשטחים הכבושים ביקשתי מצלי רשף, ממנהיגי „שלום עכשיו“, שיסביר לי מדוע תנועת-שלום ישראלית עושה טיול בשטחים הכבושים ומוכיחה למתנחלים שהנה אפשר לטייל שם. מדוע הפגנה בשטחים הכבושים היא יותר טובה מהפגנה בירושלים או בתל-אביב, שאלתי את צלי רשף.

המטרה העיקרית של ההפגנה הפעם היתה להביא מסר לתושבים המקומיים שיש בארץ מחנה-שלום.

● **כאילו הם לא יודעים את זה עד היום.**

אני לא יודע מה הם יודעים. מה שהם רואים יומיום, ובחצי השנה האחרונה במיוחד, זה את בני קצובר ורומם אלדובי וחבריהם, ואת חיילי צה"ל במאבקם המתמיד.

● **כלומר, ההפגנה היתה מכוונת לתושבים המקומיים, ולא לממשלת-ישראל?**

כן, גם הרפסנו כרוויים בעברית, ובערבית, כדי לחלק אותם בין התושבים.

הפגנות

● **אבל הרי לא נכנסתם לכפרים!**

נכון. שרידי-טחון ניסה לאסור את כל העניין, ואנחנו פנינו לבג"ץ, שאסר עלינו כל מגע עם התושבים. אז עמדנו לפני השאלה שאת שואלת עכשיו, והחלטנו פשוט שלא לתת להם לצאת מנצחים ולקיים עצרת במקום, מבלי להיכנס לכפרים עצמם.

● **והמטרה הושגה?**

באופן ברור ביותר. תגובת האוכלוסיה הערבית היתה נפלאה. הם נופפו לעברנו בענפיות וקיבלו אותנו בשימחה מופגנת. אולי מי שלא ידע עד ההפגנה יודע היום שיש בארץ הזאת ישראלים שמוכנים לדבר איתם. ומכאן יצא גם מסר חשוב לישראלים — שיש אצל המקומיים מוכנות לקבל אותנו. זה מסר כפול חשוב מאוד, והמפיגן כהחלטת השיג אותו.

● **אילו המיפגן או ההפגנה היו נערכים בתוך שטח ישראל, היו באים יותר אנשים?**

בוודאי. בארץ אנחנו נמדרים בעשרות אלפים, אבל הפעם המיקום היה חשוב. (דניאלה שמי)

מאשה לובלסקי:

„שהאמהות ידעו — תרומה היא לא חובה!“

כשאתה עיתונאי, אתה נעשה באופן אוטומטי נציג תלונות-הציבור של החברים שלך. שתי חברות מנו אלי השבוע ואמרו לי „תבררי בבקשה אצל מאשה לובלסקי מדוע האמהות לילדים במעונות של „נעמת“ קיבלו עכשיו פינקס-התרמה, והתבקשו להתרים את החברים שלהן לטובת „נעמת“.

„אני מתביישת להתרים את החברים שלי, אז לא תהיה לי ברירה אלא לשלם את כל סכום התרומה בעצמי,“ אמרה לי חברה אחת, „אחרת, אולי המטפלת של הבן שלי לא תהיה מרוצה ממני,“ הוסיפה.

אז טילפנתי למזכ"ל „נעמת“ ושאלתי אם ההתרמה הזאת נראית לה בסדר.

זו לא התרמה מיוחדת לאמהות שיש להן ילדים במעונות ועוסקת זו פשוט המגבית השנתית של ועמס. וטיבתי הוא שנבקש קודם-כל מהציבור שאיתו יש לנו קשר יומיומי. כל אמא מקבלת פינקס. ובו 10 תלושים. סכום התרומה הוא חמישה ש"ח, והיא

תרומות

מתבקשת לסייע. בפירוש מתבקשת, ולא יותר מזה.

● **אבל אם היא לא תתרים את חבריה, או לא תצליח לגייס את הכסף, אולי היא תרגיש כמו החברה שלי — שאולי הגננת של בנה תעשה לה פרצוף?**

אני אפילו לא בטוחה שהמטפלת של הבן תדע אם אמו התרימה או לא. את הכסף אפשר לתת למנהלת המעון. ריטה גור, מנהל מעונות ועמס, הוציאה חזר ובו בהחלטה מפורשנות שההתרמה היא עסק חלוט. מי שיכולה שתעשה מאמץ.

● **אני מבינה שהיתה בעיית אחרת, שבבמה מקומות חדידי אמהות לתרומה ל„נעמת“ בזמן ההרשמה למעונות.**

נכון מאוד. היה דבר כזה, וברגע שנודע לנו יצאנו נגד זה כשצריקצף, והעניין בוטל. אני רוצה שכל האמהות ידעו — תרומה זו תרומה, ולא חובה. יהיה נעים לנו לדעת שאמהות עוזרות לעמס. אבל בשום אופן לא נכריח אותן, ובמסגרת אף ילד אחד לא ייפגע מכך שאמא שלו לא תרמה, או לא התרימה. (דניאלה שמי)

חנה קורן:

„כשגרפולוג טועה הוא לא מתאבד!“

נודע כי ננסי רגן מתייעצת עם האסטרולוגית שלה, מעבירה את העצות לבעלה רונלד רגן ואת תוצאות הייעוץ הזה אוכל העולם כולו.

וכמו באמריקה, גם אצלנו. כמעט בכל ראיון עם אסטרולוגים הם מספרים, בלי שמות כמובן, על פוליטיקאים ישראלים שמתיעצים איתם. אבל לא רק באסטרולוגים מתייעצים נבחרינו, אלא גם במומחים אחרים מכל שטח המייצר תשובות. שאלתי את הגרפולוגית חנה קורן אם הפוליטיקאים שלנו מתייעצים גם איתה.

בוודאי.

יש לי הרבה לקוחות מהפוליטיקה הישראלית. הם מתייעצים בקשר לדברים אישיים, וגם בקשר לענייני המישרד שלהם.

● **אבל לגרפולוג אפשר להביא כתביד, וכתביד לא משתנה כל חמישה ימים.**

קודם כל, כתביד משתנה. לא כל חמישה ימים, אבל משתנה. חוץ מזה הם מביאים לי כתביד של אנשים אחרים. כן-משפחה,

גרפולוגיה

חבר-למיפלה או משהו שהוא איתו בענייני-עבודה כותב לו פתק, ומיד הם באים אלי עם הפתק הזה לייעוץ.

● **את יכולה להגיד לי שם אחד או שניים?**
חס וחלילה!

● **אולי תגיד לי אם הם בדרך של חברייבנסת או שרים או למעלה מזה?**

יש חברייבנסת, ויש גם שרים. ראשי-ממשלה עוד לא בא אלי.

● **את לא מנסה לתת לאנשים הללו עצות? הרי האחריות היא גדולה. שרים לפעמים מתעסקים בחיי אדם או במיליוני דולארים. את לא מרגישה אחריות נוראה או סחר, מן טעית?**

אני איכרתי תינקת מפני ששלושה רופאים טעו. האם בגלל זה ביטלו את מיקצוע הרפואה? אני מסבירה ללקוחות שלי שחווית-דעתי המיקצועית יכולה לעזור להם להחליט ביחד עם גורמים אחרים. כולם יודעים שגם אני יכולה לטעות. אני רק בן-אדם. וכשבן-אדם שהוא גרפולוג טועה — הוא לא מתאבד. (דניאלה שמי)